

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Quid nam ægrotus ad diaboli deliniamenta, qui illius merita extollere
nititur, respondere, ac de se sentire debet. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](#)

Quid nam ægrotus ad diaboli deliniamenta, qui-
bus illius merita extollere ntitur, respondere, ac
de se sentire debet.

Hoc quoque serio cogitandum, cruentam illam be- **CAPUT**
stiam, stygium hostem Satanam, sepe transfigura- **XII.**
re se in angelum lucis: & quem ad desperationem lar- **2. Cor. 11.**
nata facie adducere non potest, alia assumpta persona,
eum ad sui suorumq[ue] meritorum fiduciam solicitare:
quo quidem astu permultos decipit. Exemplo est gloria-
bundus ille meritorum suorum iactator & ostentator
Phariseus: cui Publicanus, quia peccatorem se humili- **Luc. 18.**
liter agnouit, ab ipso Christo prælatus est. Venerunt due
naues, ait D. Joan. Chrysost. habentes onus: amba por-
tum ingressæ sunt: sed Publicanus pulchrè in portum
appulit, Phariseus autem iusfragium perpessus est: ut
disceres, quantum mali sit animi tumor. Valde timen-
dum est hoc diaboli præcipitum: extollit in altum, quem
ani[m]e deprimere nequibat, ut lapsu grauiore ruere faciat
magnifice sublatu[m]. Proinde si suggestor ægrotu[m]:
Purus es ab iis vitiis, quibus ille & ille laborat: respon-
deat. Est: gitur, unde Domino Deo meo gratias agam,
non est unde mihi placeat. Nāni si me Domini Miséri-
cordia protexisset, & si similis irruisset tentatio: patras-
sem eadem, aut forte sceleratoria. Ad eundem modum, si
proponit multa & præclara Opera, puta, ieunia, vigi-
lia, orationes, eleemosynas, & id genus alia: huiusmodi
præceptu[m] suggestioni humiliter de se ac submissè sentiens
ægrotus, & peccata sua in memoriam reuocans, c[on]s[ci]t. Apo-
sto[lo] Panto dicat: Gratia Dei sum, id quod sum. Et cum **1. Cor. 15.**
Propheta Dauid clamet: Non intres in iudicium cum **Psal. 142.**
seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis
vincens. In Ieremia legimus dictum aduersus Essebon[us] **Ierem. 48.**
Pro

Chrys. Ho-
mil. 4. de
Verbis Esaïæ.
Vide Domini-
num.

380 OBJECT. SATANÆ ET RESPON. FID. AEGROTI.

Pro eo quod habuisti fiduciā in munitionibus & in thesauris tuis: tu quoque capieris. Munitiones & thesa-

ros intellige varia Spiritus S. gratiarum dona, & ope-

ra bona plurima: in quibus ni capi voluerimus à Sa-

tanā obseruare oportet Regulam hanc à Salvatore nōn

Iesu Christo præscripta: Cūm feceritis omnia, que pru-

cepta sunt vobis, dicite, Serui inutiles sumus: quod de-

būimus facere, fecimus. S. Job, cui testimonium reddit

divina Scriptura, quod fuerit simplex & rectus, ac ti-

mens Deum, & recedens à malo, dicit tamen: Quantu

ego sum, ut respondeam Deo, & loquar verbis meis cum

eo? Qui etiam si habuero quipiam iustum, non respon-

debo, sed meum iudicē deprecabor. Si iustificare me vo-

luero, os meum condemnabit me: si innocentem ostēdero,

prauū me cōprobabit. Etiam si simplex fuero, hoc ipsam

ignorabit anima mea. Si lotus fuero quasi aquis niū, &

fulserint velut mundissimæ manus meæ: tamen sordida

intinges me. Quid ni contremiscat quāvis perfecta iusfi-

tia, ad tribunal iustitiae diuinae: cūm nec astra sint man-

da in conspectu eius? Celi, inquit, non sunt mundi in con-

spectu eius: quanto magis abominabilis & inutilis homo,

qui bibit quasi aquam iniquitatē? Et iterum: Ecce luna

etiam non splendet, & stellæ non sunt mundæ in conspec-

tu eius: quanto magis homo putredo, & filius hominis ver-

mis? Ecce qui seruunt ei non sunt stabiles, & in angelis

suis reperit prauitatem: quanto magis hi, qui habitat di-

mos luteas, qui terrenū habent fundamētum? Et Esaia

dicit: Facti sumus ut immundi omnes nos: & quasi pa-

nus menstruatæ vniuersæ iustitiae nostræ. Atque ideo p̄

fideles in æterna Beatitudine constituti videntes admir-

abuntur utique: ac fortasse querent, quibus operibus

tantæ percipere meruerint mercedē? Sed audient: Non

ex operibus iustitiae, que fecistis vos, sed secundum suam

misericordiam.

Luc. 17.

Job 1.

Job 9.

Job 15.

Job 25.

Job 4.

Esa. 64.

M. Marulus,
de Relig. lib.
6. cap. 12.

Tit. 3.

misericordiam piissimus Dominus saluos vos fecit. Non
cum condigne erant passiones huius temporis tanta ac
tali gloria: sed omnium bonorum largitor Deus, dives in Rom. 10.
mennes, non ut dare magna pro modicis, pro brevibus &
momentaneis sempiterna.

In fallacem Meritorum fiduciam, utilissimæ S. Pa-
trum Admonitiones.

Periculum certè non exiguum est, ad Opera nostra CAPUT
spelare: nam si mala sunt, inde mox oritur despe- XIII.

rationis occasio: si bona, facile nobis ob ea placentes, per

inanem gloriam, quicquid in eis erat meriti amitteremus.

Alia quippe quæcunq. iniquitas in malis operibus exer- August.
cetur ut fiant: superbia vero etiā bonis operibus insidia- Epist. 109.

tur, ut pereant. Reddet Deus haud dubiè mercede in istis Sap. 10.
laborum suorum: sed quid in iis nisi sua dona coronabit? Vide Aug.

Quid, quod saep (ut rellè à S. Gregorio dictum est) Iu- Epist. 109.
stitia nostra, iniustitia est: et sorde in distinctione indi- & in Psal.
cis, quod in estimatione nostra fulget. Quemadmodum 70. 98.

enim lucerna in tenebris splendere cōspicitur, sed in solis

radium posta obtenebratur: ita & nos speciosum quid in

nostris quidem oculis peregisse videbimus, quod in con- 1. Cor. 4.

spectu tamen Dei, qui illuminabit abscondita tenebra-

rum, & manifestabit consilia cordium, nullo forsitan in

pretio habebitur. Rectè proinde Agathon, ad quem cùm In Collatio-
dicerent discipuli, Et tu pater times agrotans? Respon- nibus Patrū.

dit: Laboravi in hac vita, qua potui virtute, in custo-
diendis mandatis Dei: sed homo sum, & nescio si placue-

rint opera mea Deo: quia alia sunt iudicia Dei, alia ho-

minum. Sint igitur in conspectu, in hoc temptationis gene-

re, praeclarissime trium illustriū Ecclesia Patrum, Am-

broſij, Augustini, & Beda Admonitiones: qui non mi-

nus vere humilitatis quam eruditioris gloria conspicui-

fuerunt. Ea sic habent.

AMBRO-